

דף סא.

עין משפט א.

אה"ע סימן פב סעיף ב

ב. היא רוצה להניק והוא אינו רוצה, שומעין לה^א שצער לה לפרוש מבנה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן פ סעיף א.י.

א. מעשה ידיה לבעלה כיצד, הכל^ב כמנהג המדינה, ולכן כיום שאין דרכם של בני המדינה לעשות כל מלאכות כגון לארוג, לרקום, לטוות בצמר, אינו כופה^ג אלא לטוות בצמר בלבד.

אהגה: ב. ד' דחקה עצמה ועשתה יותר מהראוי לה, ה' הרי זה לבעלה. ודוקא בנותן לה מעה כסף לשבוע אזי המותר שלו. ז' ויכולה היא לומר איני נותנת מותר ואיני נוטלת מעה כסף, אך הבעל אינו יכול לומר כן.

י. כל המלאכות הנ"ל אין מחייבין אותה^ח אא"כ דרך משפחתו ומשפחתה לעשותן.

א. שהחלב רב בדדיה ומצער לה. ח"מ.

ב. ממשנה כתובות נ"ט ע"ב ורמב"ם.

ג. ולא בפשתים דזה מזיק לפה ואין אנו בקיאים מה זה כיתנא רומאה, כ"כ בח"מ.

ד. נדרים ס"ה ע"א כת"ק וכתובות ס"ו ע"א, ועיין בר"ן ובשאלתות בפ' משפטים, ודחקה עצמה היינו אפי' בשעה שבני אדם ישנים, וכ"ש עשתה כמה מלאכות ביחד, כ"כ הח"מ.

ה. בטור הביא מחלוקת בין רב האי גאון ור"ח והסיק שלכן האשה יכולה לומר קים לי וישאר בידה. ח"מ וסיים דכך נהגו.

ו. אף בלא דחקה. ח"מ.

ז. דכ"ש ממעש"י מהר"ן דפי' דמע"י שכיח והמותר לא שכיח, ח"מ.

ח. מגמ' ס"א ע"א דעולה עמו ומדין מניקה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

אח"ע סימן פב סעיף ג

ג. הייתה ענייה שחייבת להניק^ט ובעלה אח"כ העשיר שעולה עמו ואינה חייבת להניק, אם רצתה שוכר לה מניקה.

עין משפט ד.

אח"ע סימן פ סעיף ח

ח. י. הכניסה לו ב' שפחות או ממון הראוי לב' שפחות, אינה מבשלת ואינה מניקה, הביאה ג' שפחות^י, מציעה רק מיטתו^{יב} וי"א דרך פריסת סדינים.

עין משפט ה.

אח"ע סימן פ סעיף ד.ה.

ה.ה. ה. כל אשה^ל רוחצת לבעלה פניו ידיו ורגליו ומוזגת לו הכוס^מ, ומצעת המטה^י וי"א דמחוייבת בכל מיטות הבית, ובמלאכות אלו חייבת אפי' הכניסה לו כמה שפחות.

ה.ה. ו.

משמשת האשה בפני בעלה כגון לתת לו מים או כלי, אבל בפני אביו או בנו אינה מחוייבת^ס, ואם סמוכין על שולחן בעלה יש מחייבין אותה.

עין משפט ו.ז.ז.

אח"ע סימן פ סעיף ד

עין בסעיף הקודם

ט. שם בגמ' ס' ע"ב.

י. לדעת הרמב"ם אף בעניה אינה חייבת אלא במטתו בלבד, והר"ן תמה עליו, ח"מ.

כ. מהטור.

ל. ושימוש זה אינו מונע אותה מזימה.

מ. ואולי יש לדייק דרך המטה שלו אבל שלה אינו יכול לכופה שתסדר אם אינה רוצה.

נ. המ"מ ור"ן בפ' אע"פ, והיינו בענייה דוקא. ח"מ.

ס. ב"י בשם הר"ן, ודוקא בעשירה אבל בענייה חייבת לכו"ע ועיין בח"מ ס"ק י"ב.

יו"ד סימן קצה סעיף י

י. יא. כל המלאכות שהאשה עושה לבעלה, נדה עושה לבעלה חוץ ממזיגת הכוס שאסורה למזוג לו הכוס בפניו ^ע ולהניחו לפניו על השולחן, אלא אם תעשה שום היכר כגון שתניחנו ביד שמאל או תניחנו על הכר או המטה אפי' ביד ימין.

עין משפט ט.י.ב. או"ח סימן קסט סעיף א

א. א. כל דבר שמביאין לפני האדם שיש לו ריח, ואדם מתאוה לו צריך לתת ממנו אפי' מעט לשמש, ומידת חסידות ליתן מיד מכל מין ולא יתן כל זמן שהכוס בידו או ביד בעה"ב ^פ, ואסור ליתן לו פרוסת פת אא"כ יודע בו שנטל ידיו שמא ישכח ויאכל אותה בלא נטילה.

יו"ד סימן רסז סעיף יז

ז. כא. הקונה עבד עכו"ם מישראל או מעכו"ם ^ז, וכן עכו"ם שמכר עצמו לישראל, או מכר בניו או בנותיו הרי הוא כעבד כנעני, אלא שאותו שלוקח מעכו"ם אין גופו קנוי ^ק אלא למעשה ידיו, אלא א"כ קנאו מדינא דמלכותא.

ז. כב. בכולם, כל זמן שלא הטבילו לשם עבדות דינו כעכו"ם לכל דבר,

ע. המילה "בפניו" זו תוספת הרמ"א, והב"ח כתב דאע"ג שהמזיגה שלא בפניו אם הניחה על השולחן בפניו אסור, וא"צ לומר כשהוא יודע שהיא שמזגה, וכיון שהניחה לפניו חשיב כמזיגה בפניו, וכתב הש"ך שאין דבריו מוכרחים, וכל האיסור של מזיגה רק ביין שהוא דבר המרגיל לערוה, אבל שאר משקין אין בזה איסור כהבנת הב"י בדברי הרשב"א, אבל הב"ח והש"ך בס"ק י"ג החמירו גם בשאר משקין לבני אשכנז. ולהביא קערה המיוחדת לבעלה אסור, דאף בהושטה בלבד אסור כשארין בו שינוי. פ. כתובות ס"א ע"א.

צ. כמ"ש ביבמות מ"ח ע"א. וכן עובד כוכבים שמכר עצמו לישראל מיבמות מ"ו ע"א. ק. מגמ' שם ור"ל עד שלא טבל וכו', ונפ"מ דאם קדם וטבל עצמו לשם בן חורין נעשה בן חורין כמו בסעיף ט'. ש"ך ס"ק ל'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

ולאחר שהטבילו דינו כעבד וחייב במצוות שהאשה חייבת בהם^י.
ובעבד זה מותר לעבוד בפרך^ש, ואעפ"כ ממדת החסידות ודרכי החכמה
שיהיה אדם רחמן ולא יכביד עולו על עבדו, ולא יצר לו, ויאכילהו
וישקהו מכל מאכל ומשקה, ולא יבזהו לא ביד ולא בדברים ולא ירבה
עליו צעקות וכעס, אלא ידבר עמו בנחת וישמע טענותיו.

דף סא:

עין משפט א. אה"ע סימן פ סעיף ד
עיין לעיל דף סא. עין משפט ה

עין משפט ב. אה"ע סימן פ סעיף ו

ו. בזמן שהם עניים האשה^ח מטחנת, אופה, מכבסת, מבשלת, ומניקה
בנה ונותנת תבן^א לפני בהמתו אבל לא לפני בקרו.
הגה: ח. בנו מאשה אחרת אינה חייבת להניקו, וה"ה מת בנה היונק^ב אינה
מחוייבת להשכיר עצמה לאחרים וליתן לו השכר.

עין משפט ג. אה"ע סימן פ סעיף א
עיין לעיל דף סא. עין משפט ב

עין משפט ד.ה. יו"ד סימן רלה סעיף א

א. המדיר את אשתו מתשמיש המטה שאמר בלשון זו קונם תשמישך
עלי הרי זה יקיים אותה שבעה ימים, בין שהדירה בפירוש לשבעה

ר. מריש חגיגה.

ש. דלא נאמר בתורה "לא תרדה בו בפרך" אלא בעבד ישראל, מתורת כהנים.

ת. ברייתא שם ס"א. וה"ה אם דרכן לטחון ברחיים של יד.

א. המיוחדת לו למרכבתו.

ב. הר"ן בפ' אע"פ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

ימים בין בסתם, ולאחר שבעה ימים יוציא ויתן כתובה^ג.

אה"ע סימן עו סעיף ט

ט ז. המדיר את אשתו מעונה יקיימנה^ד ז' ימים, ואם לא התיר יוציא ויתן כתובה^ה ואפי' הוא מלח שעונתו לששה חודשים.

אה"ע סימן עו סעיף ו

עין משפט ו.

ו ה. האשה שהרשתה שימנע עונתה, אם קיים פו"ר מותר ואם לאו חייב בכל עונה עד שיקיים.

-
- ג. ממשנה כתובות ס"א ע"ב. אבל אם הדירה רק לשבעה ימים יקיים. שם משמאל.
ומש"כ יוציא ויתן כתובה היינו באינו רוצה להישאל על נדרו.
ד. ואפי' טייל דאולי ימצא פתח לנדרו לכן ימתין ז' ימים. כ"כ בח"מ.
ה. דאינו דומה מי שיש לו פת בסלו, ח"מ.
ו. שם בגמ' ס"א ע"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com